

Forfatter: Andreassen, Ole

Titel: BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-05-30)

Citation: Andreassen, Ole: "BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-05-30)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 271. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000136.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Andreasen, Ole, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Vollerup ved Augustenborg 30 Mai 1849.

Gode Venner!

. . . . Jeg lever vel her i et Land, som Naturen har velsignet med alle de Andigheder, som den er istand til at frembringe is. 272de nordlige Lande i denne behagelige Aarstid og paa en Plet, som er en af de meest indtagende i Danmark, hvor Fuglenes muntre Sang gjenlyder i Skovens tætte Hvælvinger, som omkranser den bugtende Strand; et Sted som den, der var født og opdraget her, forgjæves vilde søge Mage til. Det er det saa bekjendte Augustenborg. Men hvad er al den Herlighed som omgiver mig, naar jeg sammenligner det med de jægerspriske Skove og Strande, som vel staaer tilbage for hine i Skjønhed og Beliggenhed, men som dog er mig saa kjære, da jeg der er født og opdraget, og hvor jeg eier Alt hvad der binder mig til Livet, mit Hjem, Familie og Venner! o Intet er istand til at erstatte hvad jeg tabte, da jeg maatte forlade det kjære Sted, før jeg igjen kan vende tilbage til Eder, men desværre — den Tid er maaskee endnu langt borte, da der kun viser sig en mørk Fremtid for os, men der siges som et gammelt Ordsprog: naar Nøden er haardest, saa er Guds Hjælp nærmest, og i det Haab er vi alle trøstet. Det er unægtelig et for Danmark høist ulykkeligt Tidspunkt, og man maa af inderste Hjerter ønske, at Freden snart maatte komme istand, naar det kunde skee paa en for Danmark ærefuld Maade, da vi i modsat Fald maae søge at holde dem (nemlig Fjenden) Stangen saalænge som mulig, og vente til vor Sag bliver veiet i Retfærdighedens Vægtfkaal, hvor vi alle haabe, at den skal staae sin Prøve, og med det Haab vil vi taalmodig oppebie det Øieblik, da de mæglende Stormagter vil lægge alvorlig Haand paa Værket, for med væbnet Magt at gjøre Ende paa Striden, saafremt ikke det Gode kan hjælpe. Der gaaer her et løst Rygte om, at russiske Hjælpetropper fkulle være ivente, men da man saa ofte er skuffet ved noget Lignende, saa er man ikke tilbøielig til at troe det. Det var meget ønskelig at det var sandt, da der ellers ikke er Udsigter til Krigens Ende, og man kunde maaskee ved den Leilighed dog faae den Fornøielse endnu engang at prygle dem Skindet fuldt, som de saa godt fortjener. — Jeg vil til Slutning bede at hilse alle gode Venner og Bekjendtere, at jeg er ved et godt Mod, og har det efter Omstændighederne saa taaleligt, da man ikke kan vente at have. 273det meget godt, naar man skal ligge i Felten. Lev vel! det er mit oprigtige Ønske, og skriv mig til om hvorledes det gaaer med Alting derhjemme. Venskabeligst

Ole Andreasen Jægerspriis.